

Til lovforslag nr. L 200

Folketinget 2013-14

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 8. september 2014

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteloven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)

[af skatteministeren (Morten Østergaard)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 11 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 11. juni 2014 og var til 1. behandling den 14. august 2014. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Dispensation fra Folketingets forretningsorden

Et flertal i udvalget (udvalget med undtagelse af LA og KF) indstiller, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets forretningsorden § 8 a, stk. 2, om, at 2. behandling først kan finde sted 2 dage efter offentliggørelse af udvalgets betænkning, og bestemmelsen i § 13, stk. 1, således at 3. behandling kan finde sted tidligere end 2 dage efter 2. behandling.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Lovforslaget blev sendt i høring samtidig med fremsættelsen i Folketinget, og Skatteministeriet sendte den 11. juni 2014 høringmaterialet til udvalget. Den 11. august 2014 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

- Finansrådet,
- Landbrug & Fødevarer og
- Revitax A/S.

Skatteministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser.

Deputationer

Endvidere har Landbrug & Fødevarer mundtligt over for udvalget redegjort for sin holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 54 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 13 af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (udvalget med undtagelse af LA og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet udtaler, at den i ændringsforslagene foreslåede værnregel i forbindelse med ægtefællesuccession sikrer, at lovforslagets formål om at hindre utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ikke omgås. Hvis det mod forventning måtte vise sig, at denne værnregel ikke virker efter hensigten, vil værnreglen blive taget op til fornyet vurdering med henblik på yderligere målretning.

Et mindretal i udvalget (LA og KF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Det Konservative Folkepartis medlem af udvalget udtaler, at i lyset af de mange store konsekvenser, forslaget vil få for folk, og den usikkerhed, der er, vil KF ikke give dispensation fra Folketingets forretningsorden. Der er brug for mere tid, så relevante eksterne aktører kan gennemgå konsekvenserne og komme med input.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag
til

Lov om ændring af virksomhedsskatteoven og kildeskatteoven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)«
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 4]

Til § 1

2) Nr. 2 affattes således:

»2. I § 10 indsættes som stk. 6-9:

»Stk. 6. Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Stk. 7. Stk. 6 finder ikke anvendelse, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Stk. 8. Stk. 6 finder ikke anvendelse for gæld med pant i ejendomme omfattet af § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt., i det omfang gælden ikke overstiger ejendomsværdien med tillæg af udgifter til forbedringer, som er foretaget efter fastsættelsen af ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige. Vurderingen efter 1. pkt. foretages på det tidspunkt, hvor der gives pant i ejendommen.

Stk. 9. Stk. 6 finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, i det omfang sikkerhedsstillelsen afløser en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, og beløbsmæssigt ikke overstiger denne. Den beløbsmæssige værdi af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, opgøres pr. 10. juni 2014 som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse.««

[Lempelse af reglerne om sikkerhedsstillelse]

3) I det under nr. 6 foreslåede § 11, stk. 4, ændres »betingelserne efter stk. 1, 1. pkt., opfyldt,« til: »betingelserne i stk. 1, 1. pkt., opfyldte,«.

[Sproglig justering af den foreslåede bestemmelse]

4) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I kildeskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 274 af 26. marts 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 A, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»Det er endvidere en betingelse for overtagelse efter stk. 5, at overdragerens eventuelle negative indskudskonto er udlignet inden overtagelsen.«

2. I § 26 A, stk. 7, 2. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.««
[Værnsregel mod delvis overdragelse af en negativ indskudskonto og redaktionel ændring]

Til § 2

5) Stk. 4, 2. pkt., udgår.
[Reguleringen af fordeling af udgifter udgår og indskrives i et særskilt stykke]

6) Stk. 5 affattes således:

»Stk. 5. Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. 1. pkt. finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse omfattet af virksomhedsskatteovens § 10, stk. 6, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2. Hvis et eller flere af aktiverne, jf. 1. pkt., var stillet til sikkerhed den 10. juni 2014, overføres et beløb svarende til eventuelt virksomhedsoverskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, til den skattepligtige med virkning fra den 1. januar 2018. Virksomhedsskatteovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.«
[Begrænsning i muligheden for at spare op, hvis der er stillet sikkerhed]

7) Stk. 6, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 5 og 8 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den numeriske værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 ikke overstiger 500.000 kr.«
[Forhøjelse af bagatelgrænse og ændring af et anvendt begreb]

8) I stk. 6 indsættes som 3.-5. pkt.:

»Ved opgørelsen af bagatelgrænsen efter 1. pkt. finder virksomhedsskatteovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, tilsvarende anvendelse. Sikkerhedsstillelse, jf. 1. pkt., opgøres som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 10. juni 2014. Uanset 1. pkt. finder § 1, nr. 6, dog anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen forøges som følge af stk. 8.«

[Opgørelsen af den foreslåede bagatelgrænse justeres]

B e m æ r k n i n g e r

9) Som *stk. 7-10* indsættes:

»*Stk. 7.* Ved en opdeling af indkomstårets indkomst i flere perioder, jf. *stk. 4 og 5*, skal udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioderne. Den skattepligtige kan dog vælge at fordele virksomhedens skattepligtige overskud forholdsmæssigt på perioderne.

Stk. 8. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteoven, kan omgøre valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskatteovens § 2, *stk. 5, 2. pkt.*, og beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskatteovens § 4 a, *stk. 1.* Skattepligtige kan kun omgøre valg, jf. *1. pkt.*, hvis de omfattes af denne lovs § 1, nr. 6, eller de har stillet aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 10. juni 2014. *2. pkt.* finder ikke anvendelse for skattepligtige, der omfattes af *stk. 6.* Omgørelse efter *1. pkt.* kan meddeles til og med den 31. marts 2015.

Stk. 9. § 01, nr. 1, har virkning for selvangivelsesvalg, jf. kildeskatteovens § 26 A, *stk. 6*, som ændret ved denne lovs § 01, nr. 1, der meddeles fra og med den 3. september 2014.

Stk. 10. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteoven, har mulighed for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, jf. virksomhedsskatteovens § 3, *stk. 2.* Ekstraordinær nulstilling efter *1. pkt.* påvirker ikke reguleringer på indskudskontoen efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes. Ved ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen skal betingelserne i virksomhedsskatteovens § 3, *stk. 5*, være opfyldt. Det er endvidere en betingelse for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Ansøgning om tilladelse efter *4. pkt.* skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 31. marts 2015. Opnår den skattepligtige tilladelse til ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, har nulstillingen, med tillæg og fradrag for reguleringer efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.«

[Forslag til yderligere overgangsbestemmelser i forbindelse med indgrebet]

Til § 3

10) I *stk. 1* ændres »indkomståret 2014« til: »indkomstårene 2014 og 2015«.

[Justering af regel om korrektion af udskrivningsgrundlaget]

11) I *stk. 2* indsættes efter »2016«: », og de oplysninger vedrørende indkomståret 2015, der foreligger pr. 1. maj 2017«.

[Justering af regel om korrektion af udskrivningsgrundlaget]

Til nr. 1

Lovforslagets titel ændres, som følge af at der i ændringsforslag nr. 4 foreslås ændringer af kildeskatteovens § 26 A.

Til nr. 2

Der foreslås justeringer af det foreslåede § 10, *stk. 6*, i virksomhedsskatteoven, således at der tages udgangspunkt i den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Herudover foreslås det at indsætte tre undtagelser, hvor sikkerhedsstillelse ikke vil udløse beskatning.

Det foreslås, at hvis den selvstændige stiller virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, så skal den skattepligtige anses for at have overført et beløb svarende til den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse til privatøkonomien.

Gældens størrelse fastlægges som gældens kursværdi, og sikkerhedsstillelsens størrelse fastlægges som aktivernes handelsværdi. Fastlæggelsen af gældens eller sikkerhedsstillelsens størrelse sker på det tidspunkt, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Eksempelvis indebærer justeringen af den foreslåede bestemmelse, at den skattepligtige kun anses for at have overført 1 mio. kr. til privatøkonomien, hvis der er stillet sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., uanset at der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver, som har en værdi på 2 mio. kr.

Ændres det ovenfor beskrevne eksempel således, at sikkerhedsstillelsens størrelse er mindre end gældens størrelse, anses en del af gælden for at være uden sikkerhed. I denne situation vil den skattepligtige kun anses for at have overført et beløb svarende til sikkerhedsstillelsens størrelse. Dette indebærer, at den skattepligtige anses for at have overført 0,4 mio. kr. til privatøkonomien, hvis aktiver i virksomhedsordningen er stillet til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., men hvor værdien af sikkerhedsstillelsen kun udgør 0,4 mio. kr.

Sker der efterfølgende udsving i værdien af en sikkerhedsstillelse, f.eks. stigning i værdien af et aktiv, har det ikke skattemæssige konsekvenser. Det er alene sikkerhedsstillelsens værdi på det tidspunkt, hvor den stilles, der er afgørende i forhold til bestemmelsen.

I forhold til sikkerhedsstillinger, der er karakteriseret ved at være »flydende«, f.eks. virksomhedspant, vil det dog være forbundet med en skattemæssig konsekvens, hvis den skattepligtiges virksomhed tilføres værdier i form af yderligere aktiver og sikkerhedens værdi derved forøges. I en sådan situation anses den skattepligtige for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien svarende til den værdi, som sikkerhedsstillelsen er forøget med. Der vil dog kun anses for at være overført et yderligere beløb til den skattepligtige, hvis sikkerhedsstillelsens størrelse var lavere end gældens størrelse på det tidspunkt, hvor sikkerheden blev stillet.

Det overførte beløb er således maksimeret til gældens størrelse.

I forhold til kreditter med en trækingsret, f.eks. en kassekredit, anses gældens størrelse for at være det beløb, der faktisk er trukket på kassekrediten. Den skattepligtige bliver derfor ikke beskattet af selve trækingsretten. Eksempelvis medfører det ikke beskatning, at den skattepligtige får oprettet en kassekredit med en trækingsret på 1 mio. kr. med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Beskatningen finder først sted på det tidspunkt, hvor den skattepligtige faktisk begynder at trække på kassekrediten, og beskatningen sker på baggrund af det største samlede træk, der er sket på kassekrediten. Dette indebærer eksempelvis, at den skattepligtige beskattes af 0,4 mio. kr., hvis dette er det største samlede træk, der er sket på kassekrediten, uanset at der løbende er indsat penge på kassekrediten, som er hævet igen.

Udskiftning af en sikkerhedsstillelse med en anden sikkerhedsstillelse anses for at udgøre en ny sikkerhedsstillelse, der udløser beskatning efter den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis indebærer det, at der vil ske beskatning i en situation, hvor den skattepligtige tilbagekalder en sikkerhedsstillelse for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, for så at stille en tilsvarende sikkerhed for den samme gæld umiddelbart efter.

For så vidt angår sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, henvises der til bemærkningerne nedenfor vedrørende den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteloven.

Det beløb, der anses for overført til den skattepligtige ifølge den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, overføres uden for den almindelige hæverækkefølge. Det sker, ved at beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige. Der er alene tale om bogholderimæssige posteringer. Hvis der følger kontante beløb med ved overførslen, vil dette i sig selv blive anset for en hævning.

Det foreslås at indsætte en undtagelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige uden skattemæssige konsekvenser kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. For at der kan være tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal dispositionen (sikkerhedsstillelsen) tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Ved vurderingen kan der bl.a. lægges vægt på, om det er den løbende samhandel mellem den skattepligtige virksomhed under virksomhedsordningen og låntager, som afstedkommer behovet for sikkerhedsstillelse.

Alt efter de konkrete omstændigheder kan det tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen, at den skattepligtige stiller aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for tredjemand's gæld.

Eksempelvis kan der være tale om, at en leverandør grundet manglende likviditet ikke kan udføre en ordre for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen,

medmindre den skattepligtige stiller sikkerhed over for leverandørens pengeinstitut, så leverandøren får adgang til den nødvendige kapital til at udføre ordren.

Det vil dog altid være en konkret vurdering, om en sikkerhedsstillelse vil kunne anses for at være en sædvanlig forretningsmæssig disposition, som tjener et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Det foreslås at indsætte en anden undtagelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 8. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld i blandet benyttede ejendomme omfattet af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt. Gælden, som aktiverne i virksomhedsordningen stilles til sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien eventuelt med tillæg af forbedringer, der er foretaget efter den seneste vurdering, og som der derfor ikke er taget hensyn til ved fastsættelsen af ejendomsværdien. Alternativt kan den kontante anskaffelsessum anvendes for den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren.

Denne undtagelse indebærer, at skattepligtige kan stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld svarende til værdien af den del af en blandet benyttet ejendom, der tjener til bolig for den skattepligtige (ejeren). Den private gæld, der stilles sikkerhed for, må dog ikke overstige værdien af den private bolig, der tjener til bolig for den skattepligtige.

Undtagelsen finder også anvendelse for visse udlejnings-ejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, jf. henvisningen til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 3. pkt.

Ved vurderingen af, om den skattepligtige har optaget for meget privat gæld med sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, jf. den foreslåede undtagelse, kan enten den offentlige ejendomsværdi eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige, lægges til grund. I forhold til den offentlige ejendomsværdi kan denne opgøres med tillæg af udgifter til eventuelle forbedringer, der er foretaget efter den offentlige vurdering af ejendommen. Dette indebærer, at eventuelle forbedringer ikke kan tillægges ejendomsværdien, fra det tidspunkt, efter forbedringerne er foretaget, hvor der foreligger en ny offentlig vurdering af ejendomsværdien.

De forbedringer, der kan tillægges, svarer til de forbedringer, der kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3.

Eksempelvis kan en skattepligtig, der driver et landbrug, stille hele landbrugsejendommen til sikkerhed for privat gæld, uden at der anses for at være overført et beløb fra virksomhedsordningen til den skattepligtige. Det er dog en forudsætning, at gældens størrelse ikke overstiger værdien af stuehuset på landbrugsejendommen, som den skattepligtige bruger til privatbolig. Er stuehuset vurderet til 1 mio. kr., kan virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr. Den private gæld, der er stillet sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien. Er det tilfældet, anses der for at være overført et beløb til den skattepligtige, svarende til den del der overstiger ejendomsværdien. Er

stuehuset på landbrugsejendommen eksempelvis vurderet til 1 mio. kr., men stilles hele landbrugsejendommen til sikkerhed for en privat gæld på 1,5 mio. kr., anses den skattepligtige for at have overført et beløb fra virksomhedsordningen til privatøkonomien svarende til 0,5 mio. kr.

Hvorvidt den private gæld overstiger ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig), er kun afgørende på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen. Dette indebærer, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser, at ejendomsvurderingen efterfølgende stiger eller falder eksempelvis som følge af den almindelige udvikling af boligmarkedet.

Det vil derimod kunne være forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse bortfalder og f.eks. ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig) er faldet og der efterfølgende ønskes stillet ny sikkerhed.

Er stuehuset (den private bolig) på landbrugsejendommen eksempelvis oprindeligt vurderet til 1 mio. kr., kunne den skattepligtige stille sikkerhed for privat gæld svarende til 1 mio. kr. Værdien af stuehuset er efterfølgende faldet til 0,75 mio. kr. Bortfalder den oprindelige sikkerhedsstillelse, vil den skattepligtige kun kunne stille sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, for privat gæld svarende til 0,75 mio. kr. Stilles der alligevel sikkerhed for 1 mio. kr., anses et beløb svarende til 0,25 mio. kr. for overført fra virksomhedsordningen til privatøkonomien.

Det foreslås at indsætte en tredje undtagelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 9. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, uden at der anses for at være overført beløb til den skattepligtige fra virksomhedsordningen. Det er dog en forudsætning, at sikkerhedsstillelsen fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 ikke overstiger værdien af den sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014.

Den foreslåede overgangsbestemmelse skal medvirke til at smidiggøre afviklingen af eksisterende sikkerhedsstillelser og give mulighed for, at den skattepligtige f.eks. kan skifte pengeinstitut med henblik på at opnå forbedrede vilkår.

Den foreslåede overgangsbestemmelse indebærer, at værdien af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, fastfryses, og at den skattepligtige frit kan stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat eller anden gæld inden for denne beløbsmæssige værdi, uden at det er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige.

Det indebærer eksempelvis, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige at tilbagekalde en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, og at stille en tilsvarende sikkerhedsstillelse fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, hvis den sidstnævnte sikkerhedsstillelse ikke overstiger den oprindelige sikkerhedsstillelse beløbsmæssigt.

Det følger af bestemmelsens 2. pkt., hvorledes værdien af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014,

skal opgøres. Det følger heraf, at værdien af en eksisterende sikkerhedsstillelse opgøres som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 10. juni 2014.

Herved sikres det, at den skattepligtige ikke har mulighed for at optage yderligere gæld, hvis sikkerhedsstillelsen er større end den gæld, der er stillet sikkerhed for. Det er alene hensigten med den foreslåede undtagelse, at den skattepligtige skal kunne opnå bedre vilkår for afvikling af den gæld, som virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for, den 10. juni 2014. Den skattepligtige har ved bestemmelsen mulighed for at stille sikkerhed svarende til den eksisterende gæld, hvis gældens værdi er lavere end den sikkerhed, der er stillet.

Eksempel, hvor værdien af sikkerhedsstillelsen er mindre end gælden: I sådanne tilfælde vil bestemmelsen indebære, at værdien af en sikkerhed, der er stillet før den 11. juni 2014, og som har en værdi på 1 mio. kr., den 10. juni 2014 fastfryses til 1 mio. kr., selv om den private gæld er på 2 mio. kr. Den skattepligtige vil fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 kunne tilbagekalde sikkerhedsstillelsen og efterfølgende i perioden stille en sikkerhed på op til 1 mio. kr. i virksomhedens aktiver, uden at det har skattemæssige konsekvenser.

Eksempel, hvor værdien af gælden er mindre end sikkerhedsstillelsen: I sådanne tilfælde vil bestemmelsen indebære, at værdien af en sikkerhed, der er stillet før den 11. juni 2014, og som har en værdi på 3 mio. kr., den 10. juni 2014 fastfryses til 1,7 mio. kr., hvis gældens kursværdi kan opgøres til 1,7 mio. kr. Den skattepligtige vil fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 kunne tilbagekalde sikkerhedsstillelsen og efterfølgende i perioden stille en sikkerhed på op til 1,7 mio. kr. i virksomhedens aktiver, uden at det har skattemæssige konsekvenser.

De ovenfor beskrevne eksempler vil uden for undtagelsesbestemmelsernes anvendelsesområde udløse fornyet beskattning, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse er sket fra og med den 11. juni 2014, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven.

Til nr. 3

Der foreslås en sproglig justering af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 4

Det foreslås, at overdragelse af en del af en virksomhed eller overdragelse af en eller flere virksomheder efter reglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, om succession bliver betinget af, at en eventuel negativ indskudskonto hos overdrageren er udlignet før overdragelsen.

Den foreslåede regel er en værnsregel, der skal sikre, at bestemmelsen i kildeskattelovens § 26 A om succession til en ægtefælle ikke kan anvendes til at omgå formålet med lovforslaget om at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Overdragelse af en del af en virksomhed eller overdragelse af en eller flere virksomheder til ægtefællen medfører, jf. kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, at ægtefællen overtager den

del af indestændet på kontoen for opsparat overskud, indskudskontoen og mellemregningskontoen, der svarer til den pågældende del af virksomheden eller den pågældende virksomhed.

Denne del beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, der kan henføres til den nævnte virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsesåret. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen beregnes efter forholdet mellem værdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen i den nævnte virksomhed og samtlige aktiver indskudt i virksomhedsordningen. Ved beregningen af den forholdsmæssige del ses bort fra finansielle aktiver.

Systematikken i beregningsmetoden indebærer, at det er aktivernes værdi, der er afgørende for, hvor stor en andel af indskudskontoen m.v. som overgår til ægtefællen i forbindelse med succession. Det muliggør, at der i en eksisterende virksomhedsordning erhverves eksempelvis en ejendom med henblik på udlejning. Hvis denne ejendom efterfølgende overdrages til ægtefællen med succession, overføres en del af indskudskontoen m.v. efter forholdet mellem ejendommens værdi og samtlige aktiver i kapitalafkastgrundlaget. Finansielle aktiver indgår ikke i beregningen.

Hvis kapitalafkastgrundlaget minus finansielle aktiver i den oprindelige virksomhedsordning før erhvervelsen af ejendommen udgør en meget lav værdi i forhold til kapitalafkastgrundlaget efter erhvervelsen af ejendommen, medfører beregningsprincippet, at en stor andel af indskudskontoen m.v. overføres til ægtefællen.

Efter lovforslaget skal det ikke være muligt at spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er negativ. Successionsmuligheden indebærer imidlertid, at en stor andel af en negativ indskudskonto kan overføres til ægtefællen. Overdragerens indskudskonto er således væsentlig mindre negativ end før successionsoverdragelsen. Det muliggør, at indskudskontoen med få midler kan bringes til nul eller positiv, hvorved overdrageren kan fortsætte den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen med den oprindelige erhvervsaktivitet.

Ægtefællen vil efter lovforslaget ikke kunne spare op af den overtagne virksomheds overskud grundet den store negative indskudskonto, men dette må antages at være af sekundær betydning, såfremt det løbende overskud fra eksempelvis ejendommen udgør et i sammenhængen mindre beløb.

For at imødegå en omgåelse af lovforslagets intention om at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen foreslås det derfor, at en negativ indskudskonto hos overdrageren skal udlignes til nul eller positiv, forinden successionsreglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, kan anvendes.

Den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 26 A, stk. 7, 2. pkt., er en konsekvensændring.

Til nr. 5

Det foreslås, at den del af bestemmelsen, som fastslår, at udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til

et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioden før, henholdsvis fra og med den 11. juni 2014, udskilles til et særskilt stykke, jf. ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at der indføres en periode på 3 år og 4 måneder til at afvikle eksisterende sikkerhedsstillelser, uden at den skattepligtiges mulighed for opsparing i virksomhedsordningen påvirkes.

Med den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige ikke bruge muligheden for foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 1. januar 2018, såfremt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen den 1. januar 2018. Den manglende mulighed for foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2, i virksomhedsskatteloven, finder dog kun anvendelse på indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. En sikkerhedsstillelse, der er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 2, indebærer ikke en begrænsning i muligheden for at spare op, som nævnt ovenfor. De foreslåede undtagelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Den skattepligtige har mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor ingen aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, længere står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Sikkerhedsstillelse, der foretages fra og med den 1. januar 2018, omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, jf. ændringsforslag nr. 2. I denne situation vil sikkerhedsstillelsen derfor kunne blive anset for en overførsel af værdier, medmindre der er tale om en sikkerhedsstillelse, der er omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2. Den fremadrettede mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning påvirkes ikke i denne situation.

Skattepligtige, der fra og med den 11. juni 2014 stiller aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og hvor sikkerhedsstillelsen ikke er omfattet af undtagelserne, er blevet beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Det foreslås på den baggrund, at disse selvstændige ikke mister muligheden for at spare op i virksomhedsordningen på grund af sikkerhedsstillelse foretaget fra og med den 11. juni 2014, uanset at de ikke har afviklet sikkerhedsstillelsen inden den 1. januar 2018, jf. det foreslåede stk. 5, 2. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. indebærer, at skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, kan spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, selv om de har stillet aktiver, der indgår i ordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Muligheden for at kunne spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen i den pågældende periode er dog betinget af, at en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, er afviklet inden den 1. januar 2018.

Står aktiver i virksomhedsordningen fortsat til sikkerhed den 1. januar 2018, overføres der et beløb fra ordningen til den skattepligtiges privatøkonomi den 1. januar 2018. Det beløb, der overføres til den skattepligtige fra virksomhedsordningen, skal beløbsmæssigt svare til den del af virksomhedens skattepligtige overskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2.

Overførslen af beløbet til den skattepligtige sker i overensstemmelse med virksomhedsskattelovens regler for overførsel af opsparet overskud. Overførslen er derfor udtryk for en almindelig hævning af et opsparet overskud i virksomhedsordningen, som beløbsmæssigt svarer til det overskud, der er sparet op i den nævnte periode.

Når det skal vurderes, hvorvidt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, finder de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse, jf. ændringsforslag nr. 2. Dette indebærer, at der ses bort fra den del af sikkerhedsstillelsen, som er stillet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition og sikkerhedsstillelse i den private del af blandet benyttede ejendomme.

Det er således kun sikkerhedsstillelser, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, der indebærer, at virksomhedens skattepligtige overskud i perioden hæves og overføres til den skattepligtige.

Til nr. 7

I lovforslagets § 2, stk. 6, foreslås der som en overgangsregel indført en bagatelgrænse. Efter denne finder en række af lovforslagets bestemmelser ikke anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 ikke overstiger en nærmere fastsat grænse. Bagatelgrænsen indebærer, at skattepligtige kan spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen, uanset at betingelserne herfor i udgangspunktet ikke er opfyldt.

Den foreslåede affattelse af 1. pkt. i bagatelgrænsen indebærer, at det i lovforslaget anvendte begreb »nominel« ændres til det korrekte matematiske begreb »numerisk«.

Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, har intentionen været, at summen af en negativ saldo på indskudskontoen og en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 skulle opgøres. For at den negative værdi af en saldo på indskudskontoen ikke bliver modregnet i værdien af en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014, er det nødvendigt, at den negative saldo på indskudskontoen indgår i opgørelsen uden fortegn. Der blev derfor henvist til den nominelle værdi af den negative saldo på indskudskontoen.

Begrebet er imidlertid ikke matematisk korrekt. Derfor ændres begrebet »nominel« til det matematiske korrekte begreb »numerisk«. Det er derfor den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen, som den skattepligtige skal sammenlægge med en eventuel sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 for at finde ud af, om den foreslåede bagatelgrænse, jf. § 2, stk. 6, i lovforslaget finder anvendelse.

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 6, at sikkerhedsstillelser, der eksisterer den 11. juni 2014, skal medregnes ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Datoen er ændret til den 10. juni 2014, fordi sikkerhedsstillelser, der oprettes den 11. juni 2014 og derved eksisterer den 11. juni 2014, er beskattet efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. ændringsforslag nr. 2. Intentionen har ikke været, at værdien af disse sikkerhedsstillelser skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse er overskredet. Det er alene sikkerhedsstillelser, der eksisterede den 10. juni 2014, som skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse er overskredet.

Herudover foreslås, at den foreslåede bagatelgrænse i overgangsreglen, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, forhøjes fra 100.000 kr. til 500.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen indebærer eksempelvis, at en skattepligtig, der har stillet aktiver for 150.000 kr., der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, og hvor den negative saldo på indskudskontoen er på 300.000 kr., vil være omfattet af den foreslåede overgangsregel om en bagatelgrænse. Ved lovforslagets fremsættelse udgør summen af den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen og sikkerhedsstillelsen 450.000 kr. Den skattepligtige vil derfor kunne fortsætte med at foretage opsparring i virksomhedsordningen mod betaling af den foreløbige virksomhedsskat, uanset at de i lov- og ændringsforslaget foreslåede bestemmelser i udgangspunktet forhindrer, at den skattepligtige kan spare op i ordningen.

Herudover er der foretaget en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nye stykker i denne lov, jf. ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 8

Det foreslås i 3. pkt., at der ved opgørelsen af bagatelgrænsen ses bort fra sikkerhedsstillelser, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2.

Sikkerhedsstillelser, der er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7, jf. ændringsforslag nr. 2, skal derfor ikke indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Sikkerhedsstillelser, hvor der er givet pant i blandet benyttede ejendomme, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 8, jf. ændringsforslag nr. 2, foreslås heller ikke at indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændrings-

forslag nr. 2 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Der foreslås desuden i 4. pkt. en præcisering af, hvorledes en sikkerhedsstillelse den 10. juni 2014 skal opgøres i forhold til en vurdering af, om den foreslåede bagatelgrænse finder anvendelse.

Det foreslås, at værdien af sikkerhedsstillelsen, der skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse på 500.000 kr. er overskredet, fastlægges til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Begge beløb skal opgøres pr. 10. juni 2014.

Det foreslås endvidere i 5. pkt., at bagatelgrænsen ikke finder anvendelse, hvis en negativ saldo på indskudskontoen forøges som følge af omgørelse efter stk. 8.

Det indebærer, at skattepligtige, der i forbindelse med omgørelse af visse selvangivne dispositioner efter den foreslåede stk. 8 indskyder yderligere gæld i virksomhedsordningen, ikke omfattes af den foreslåede bagatelgrænse.

Til nr. 9

Lovforslaget har som udgangspunkt virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med lovforslagets fremsættelse den 11. juni 2014. I forhold til sikkerhedsstillelse omfattes af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 5, har de nye regler virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Skattepligtige, der omfattes af disse bestemmelser, vil derfor kunne have behov for at udarbejde en delårsopgørelse.

Det foreslås i stk. 7, at der ved en opdeling af indkomst i flere perioder skal ske en fordeling af udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt. Udgifter, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, skal fordeles forholdsmæssigt på perioderne.

Som et alternativ til en delårsopgørelse foreslås det, at den skattepligtige kan foretage en simpel forholdsmæssig fordeling af virksomhedens skattepligtige overskud, der henholdsvis kan og ikke kan spares op i virksomhedsordningen.

I det omfang den skattepligtige vælger den forholdsmæssige fordeling, indebærer det eksempelvis, at virksomhedens skattepligtige overskud skal fordeles forholdsmæssigt f.eks. på perioden før og henholdsvis fra og med den 11. juni 2014. Det vil således kun være muligt at lade den forholdsmæssige del af virksomhedens skattepligtige overskud, der vedrører perioden før den 11. juni 2014, opspare i virksomhedsordningen.

Forslaget om muligheden for forholdsmæssig opgørelse skal sikre, at selvstændige, hvor indtjeningen typisk falder sidst på året, får mulighed for at fordele indkomsten mere ligeligt i indkomståret. Forslaget medvirker endvidere til at minimere omkostningerne for erhvervslivet i forhold til at foretage en delårsopgørelse.

Det foreslås i stk. 8, at der indføres en bestemmelse, som giver skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, mulighed for at omgøre valg af visse selvangivne oplysninger for indkomståret 2013.

Ændringsforslaget sidestiller herved skattepligtige, der allerede havde indgivet selvangivelse den 10. juni 2014,

med skattepligtige, der først indgav selvangivelse fra og med den 11. juni 2014, og som derfor havde mulighed for at disponere i forhold til lovforslagets indhold.

Det foreslås, at muligheden for at ændre visse selvangivne oplysninger afgrænses, således at det kun gælder for skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteoven, og som har en negativ saldo på indskudskontoen primo eller ultimo indkomståret 2014, eller har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld uden for virksomhedsordningen den 10. juni 2014. Muligheden omfatter dog ikke skattepligtige omfattet af den foreslåede bestemmelse om en bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, stk. 6.

Afgrænsningen er nødvendig for at sikre, at skattepligtige, der er omfattet af bagatelgrænsen eller ikke i øvrigt er omfattet af lovforslaget, fordi der ikke er stillet sikkerhed eller der er positiv indskudskonto, ikke kan foretage yderligere indskud af privat gæld i virksomhedsordningen og derved udnytte den foreslåede bagatelgrænse.

Det foreslås yderligere, at de skattepligtige, der får mulighed for at omgøre valg af selvangivne oplysninger, kun kan gøre det for en række nærmere fastsatte dispositioner. Der er derfor ikke tale om, at de skattepligtige får adgang til at ændre på samtlige selvangivne oplysninger, men kun oplysninger vedrørende bl.a. indskud og hævninger på indskudskontoen.

De selvangivne oplysninger, som de skattepligtige kan ændre, er overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskatteovens § 2, stk. 5, 2. pkt. Herudover kan beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskatteovens § 4 a, stk. 1, indskydes på indskudskontoen. De skattepligtige får herved mulighed for at nedbringe den negative saldo på indskudskontoen, således at de kan bevare muligheden for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at omgørelse af valg af visse selvangivne oplysninger skal være foretaget senest den 31. marts 2015. De skattepligtige skal derfor have meddelt de ændrede oplysninger til SKAT senest denne dato.

Det foreslås i stk. 9, at den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., jf. ændringsforslag nr. 4, får virkning for selvangivelsesvalg fra og med den 3. september 2014, dvs. fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget. Det skyldes, at skattepligtige efter de gældende regler kan anvende reglerne i kildeskattelovens § 26 A om succession til en ægtefælle til at omgå formålet med lovforslaget, nemlig at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Der er en nærliggende risiko for, at de skattepligtige, der i dag anvender virksomhedsordningen, og som må forvente at blive omfattet af indgrebet, i perioden fra ændringsforslagets oversendelse til Folketinget og indtil et senere virkningstidspunkt lader en ægtefælle succedere i virksomhedsordningen med henblik på at afbøde virkningerne af indgrebet.

For at undgå den heraf mulige omgåelse af formålet med lovforslaget, og derved fortabelse af hensigten med indgrebet, er det nødvendigt, at den foreslåede bestemmelse tillæg-

ges virkning allerede fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget.

Det følger af kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., som efter ændringsforslag nr. 4 bliver 3. pkt., at hvis den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse.

Det foreslås i stk. 10, at der gives mulighed for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen på det tidspunkt, hvor den skattepligtige første gang anvendte virksomhedsordningen.

En negativ indskudskonto vil typisk være udtryk for, at der er placeret privat gæld i virksomhedsordningen. Det skyldes, at den skattepligtige har mulighed for at nulstille indskudskontoen efter virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5, på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, hvis den skattepligtige kan dokumentere, at alle virksomhedens aktiver og passiver er medregnet i opgørelsen, og at den medregnede gæld er erhvervsmæssig.

Ved nærværende lovforslag vil konsekvenserne af en negativ indskudskonto være større end tidligere. Det foreslås på denne baggrund, at skattepligtige, som ikke har fået nulstillet deres indskudskonto på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendtes, ekstraordinært får mulighed for at foretage denne nulstilling nu. Herved får de mulighed for fortsat fremadrettet at kunne spare virksomhedens overskud op.

Dermed gives der mulighed for, at skattepligtige, som opfyldte betingelserne for nulstilling, men som af forskellige årsager ikke måtte have foretaget nulstillingen, kan få nulstillet indskudskontoen ekstraordinært.

Det er den skattepligtige, som skal dokumentere, at indskudskontoen kan nulstilles. Det svarer til de gældende regler i virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5.

Det er indskudskontoen ved starten af regnskabsåret i det indkomstår, hvor virksomhedsordningen første gang anvendtes, jf. virksomhedsskattelovens § 3, stk. 2, der ekstraordinært kan nulstilles. Dermed omfatter vurderingen de aktiver og passiver, som på daværende tidspunkt blev opgjort på indskudskontoen.

Kan den skattepligtige dokumentere, at betingelserne for ekstraordinær nulstilling er opfyldt, sættes indskudskontoen til nul på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen anvendtes første gang.

Er der sket efterfølgende reguleringer af indskudskontoen skal disse påvirke den ekstraordinært nulstillede indskudskonto.

Er indskudskontoen eksempelvis opgjort til -1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2010, og er der i indkomståret 2011 foretaget en regulering af indskudskontoen ved et indskud på 0,1 mio. kr., udgør indskudskontoen -0,9 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014, idet det forudsættes, at der ikke er sket yderligere reguleringer.

Opnår den skattepligtige en ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen jf. det foreslåede stk. 10, sker nulstillingen fra begyndelsen af indkomståret 2010. Det efterfølgende indskud på 0,1 mio. kr. i indkomståret 2011 tillægges derfor,

hvorefter indskudskontoen i eksemplet udgør 0,1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er alene at give skattepligtige adgang til nulstilling, således at de ikke får suspenderet opsparingsmuligheden i virksomhedsordningen, jf. det fremsatte lovforslag. Formålet er ikke, at allerede foretagne skatteansættelser og -beregninger for indkomståret, der ligger forud for indkomståret 2014, skal påvirkes.

Det foreslås derfor, at hvis den skattepligtige opnår ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, har dette alene virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.

Tages der udgangspunkt i ovenstående eksempel, udgør indskudskontoen 0,1 mio. kr. ved begyndelsen af indkomståret 2014, og indskudskontoen er således positiv. Derved har den skattepligtige adgang til at spare virksomhedens overskud op i 2014 og senere indkomstår, hvis betingelserne for opsparing efter virksomhedsskattelovens regler i øvrigt er opfyldt. Er der som følge af den oprindelige negative indskudskonto beregnet rentekorrektion i indkomstårene 2010-2013, sker der ikke omberegning heraf, uanset at den skattepligtige har opnået en ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen ved begyndelsen af indkomståret 2010. Det skyldes, at den nye saldo på indskudskontoen (i eksemplet 0,1 mio. kr.) først får virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.

Ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen kan kun ske efter tilladelse fra SKAT. Det er SKAT, der afgør, om den skattepligtige opfylder betingelserne for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, herunder om den skattepligtige har fremlagt dokumentation for, at der på det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen anvendtes første gang, udelukkende blev indskudt erhvervsmæssig gæld. Denne afgørelse kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at ansøgninger til SKAT om ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen skal indgives senest den 31. marts 2015. Det er vurderingen, at den overvejende del af de skattepligtige med en negativ indskudskonto, som opfyldte betingelserne for nulstilling, allerede har fået nulstillet deres negative indskudskonto efter det gældende regelsæt. Den foreslåede periode på godt 6 måneder vurderes således at være tilstrækkelig til, at skattepligtige, som mener sig berettiget til ekstraordinær nulstilling, kan fremskaffe den fornødne dokumentation herfor og indgive ansøgning til SKAT.

Til nr. 10 og 11

Det foreslås, at bestemmelserne ændres, således at udskrivningsgrundlaget for både 2014 og 2015 kan korrigeres.

De foreslåede ændringer sikrer, at der kan ske en neutralisering af lovforslagets økonomiske virkninger, for så vidt angår kommuner og folkekirken i kommuner, som har valgt eller vælger for 2014 og 2015 selv at budgettere deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget.

Til nr. 1-11

Provenumæssige konsekvenser

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen for negativ indskudskonto fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i ændringsforslag nr. 7 skønnes at reducere det afledte engangsprovenu vedrørende udligning af negativ indskudskonto med i alt 125 mio. kr. i årene 2014-2016, jf. tabel 1 nedenfor.

Forslagene om mulighed for en forholdsmæssig opgørelse af virksomhedsindkomsten i ændringsforslag nr. 9 og tidsbegrænset mulighed for omvalg af dispositioner vedrørende indkomståret 2013 i ændringsforslag nr. 9 skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser givet den betydelige usikkerhed, som provenuvurderingen i lovforslaget er behæftet med. De resterende ændringsforslag vedrører primært reglerne for sikkerhedsstillelse. Isoleret set trækker disse ændringsforslag i retning af et reduceret merprovenu fra lovforslaget. Dette gælder især forslaget om mulighed for over 3 år at afvikle en eventuel sikkerhedsstillelse. Der er imidlertid ikke holdepunkter for at skønne over provenuvirkningen af disse forslag. Dette mindreprovenu har dog ikke betydning for den påregnede provenuvirkning af lovforslaget, da der ikke er indregnet en provenuvirkning af stramningen af reglerne vedrørende sikkerhedsstillelse i det fremsatte lovforslag.

I tabel 1 nedenfor er provenuvirkningen af lov- og ændringsforslagenes samlede virkning vist.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændringsforslag om forhøjelse af bagatelgrænse fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen L 200

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	Finansår 2014
I alt umiddelbart provenu L 200	655	825	875	800	775	650
Ændringsforslag vedr. forhøjet bagatelgrænse på 500.000 kr.		-135	-35	-5	-	-100
I alt umiddelbart provenu L 200 plus ændringsforslag heraf kommuneskat	655	690	840	795	775	550
		-50	-45	-45	-45	
I alt provenuvirkning efter tilbageløb L 200 plus ændringsforslag	500	525	625	600	575	-
I alt provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	450	475	575	550	525	-

Ane Halsboe-Jørgensen (S) Henrik Dam Kristensen (S) Pernille Rosenkrantz-Theil (S) John Dyrby Paulsen (S)

Jesper Petersen (S) Simon Kollerup (S) Thomas Jensen (S) Nadeem Farooq (RV) Lotte Rod (RV) Andreas Steenberg (RV)

Lisbeth Bech Poulsen (SF) Trine Mach (SF) Frank Aaen (EL) Stine Brix (EL) Nikolaj Villumsen (EL) Hans Andersen (V)

Jacob Jensen (V) Thomas Danielsen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Tina Nedergaard (V) Torsten Schack Pedersen (V)

Troels Lund Poulsen (V) Mads Rørvig (V) fmd. Dennis Flydtkjær (DF) Mikkel Dencker (DF) Hans Kristian Skibby (DF)

Karina Adsbøl (DF) Ole Birk Olesen (LA) nfmd. Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	47	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

Oversigt over bilag vedrørende L 200

Bilagsnr.	Titel
1	Lovforslag sendt i høring
2	Tidsplan over udvalgets behandling af lovforslaget
3	Høringsskema og høringssvar, fra skatteministeren
4	Henvendelse af 22/8-14 fra Landbrug & Fødevarer
5	Henvendelse af 26/8-14 fra Revitax A/S
6	1. udkast til betænkning
7	Henvendelse af 27/8-14 fra Landbrug & Fødevarer
8	Ændringsforslag, fra skatteministeren
9	2. udkast til betænkning
10	Henvendelse af 3/9-14 fra Finansrådet
11	Henvendelse af 4/9-14 fra Finansrådet
12	Yderligere høringssvar, fra Skatteministeriet
13	3. udkast til betænkning
14	Supplerende ændringsforslag, fra skatteministeren
15	4. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 200

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvornår man blev opmærksom på, at virksomhedsordningen kunne udnyttes af enkeltstående til at betale mindre i skat, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm., om finansrådgivere eller andre har advaret om, at der skete utilsigtet anvendelse af virksomhedsordningen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om, hvad de forventede ændringsforslag vil komme til at koste, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om kommentar til henvendelsen af 22/8-14 fra Landbrug & Fødevarer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om utilsigtet anvendelse af virksomhedsordningen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm., om ministeriet anerkender, at der er usikkerhed omkring lovforslagets konsekvenser, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm., om at sikkerhedsstillelse i forbindelse med finansiering af investering i erhvervsmæssige aktier ikke anses for sikkerhedsstillelse for privat gæld, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om, hvorfor der i lovforslagets omtale af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er anført, at lovforslaget ikke skønnes at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm., om ministeren er enig i, at det – for at friholde erhvervslivet for yderligere byrder – bør være muligt at koble omgørelsesvalget sammen med udarbejdelsen af 2014-skatteregnskabet, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 10 Spm. om at redegøre nærmere for forslaget, herunder tilkendegive, hvordan og hvornår privatboligens værdi opgøres, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, at en række erhvervsdrivende bliver ramt af de foreslåede regler, selv om de ikke har indskudt privat gæld eller efterfølgende har foretaget forlods hævninger af virksomhedens overskud, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om, hvorfor begrænsningerne i muligheden for virksomhedsopsparing ikke kan udskydes til 2015, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om, hvorfor det forhold, at den erhvervsdrivende påtager sig sikkerhedsstillelse for privat gæld, anses for en hævning i virksomheden, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om, hvorfor der ikke er anvendt realistiske og korrekte eksempler i lovforslaget, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, at der ikke ses at være taget hensyn til det ressourceforbrug, som kontrol af bl.a. delårsopgørelser må antages at medføre, jf. omtale af de økonomiske konsekvenser for det offentlige, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om, at en række erhvervsdrivende har udnyttet virksomhedsordningen utilsigtet i strid med ordningens oprindelige hensigt, og hvorfor der ikke tidligere er grebet ind over for den utilsigtede brug, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om kommentar til henvendelsen af 26/8-14 fra Revitax A/S, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 18 Spm. om kommentar til materialet anvendt af Landbrug & Fødevarer under foretræde for udvalget den 27/8-14, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 19 Spm., om en selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, men som før den 11. juni 2014 har foretaget en skattefri delomdannelse af sin virksomhed og derved har fået en negativ indskudskonto, ikke har udnyttet virksomhedsordningen til at skaffe sig privatøkonomiske fordele i strid med ordningens formål, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 20 Spm., om en selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, men som sælger en af flere virksomheder og via delsalgsreglen i VSL § 15 a overfører nettosalgsprovenuet til privatøkonomien og dermed får negativ indskudskonto, ikke har udnyttet virksomhedsordningen til at skaffe sig privatøkonomiske fordele i strid med virksomhedsordningens formål, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 21 Spm., om ministeren kan bekræfte, at lovforslaget har den effekt, at reglen om delomdannelse i virksomhedsomdannelsesloven og reglen om delsalg i virksomhedsordningens § 15 a reelt sættes ud af kraft, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om at bekræfte, at en negativ indskudskonto ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at den selvstændigt erhvervsdrivende har ind-

- skudt privat gæld i virksomhedsordningen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om, hvorfor en virksomhedsejer skal være afskåret fra at hæve sine frie midler i virksomheden i tilfælde, hvor dette medfører negativ indskudskonto, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 24 Spm. om, hvilke overvejelser Skatteministeriet har gjort sig ved udarbejdelsen af lovforslaget for alene at ramme privat gæld i virksomhedsordningen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 25 Spm., om de selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, på noget tidspunkt har selvangivet indskudskontoen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 26 Spm. om, hvor langt tilbage i tid henholdsvis SKAT og den selvstændigt erhvervsdrivende kan gå for at korrigere saldoen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 27 Spm. om, hvordan det kan være et misbrug af virksomhedsordningen, hvis en selvstændigt erhvervsdrivende stiller sine aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for privat gæld, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 28 Spm. om, at Skatteministeriet dels ikke har datamateriale, der kan belyse omfanget af sikkerhedsstillelse med virksomhedsaktiver for privat gæld, dels at de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget ikke har taget højde for sikkerhedsstillelser og størrelsen af disse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 29 Spm., om der er andre steder i skattelovgivningen, hvor en sikkerhedsstillelse udløser beskatning, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 30 Spm. om at redegøre for, hvordan sikkerhedsstillelser skal selvangives, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 31 Spm., om pengeinstitutters mulighed for at modregne udlånskonti i indlånskonti er et lovgivningsanliggende, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 32 Spm., om det skaber helt unødvendig retsusikkerhed, når det af høringsskemaet fremgår, at pengeinstitutternes generelle modregningsadgang mellem ind- og udlånskonti »som udgangspunkt« ikke er en sikkerhedsstillelse, men at det efter en »konkret vurdering« eller »efter omstændighederne« kan være det, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om at bekræfte to nævnte eksempler, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om, hvad der forstås ved sædvanlig forretningsmæssig disposition, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 35 Spm. om, hvorfor der skal ske lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvor også erhvervsdrivende, der ikke har benyttet virksomhedsordningen i strid med dens oprindelige formål, rammes, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 36 Spm. om, hvorfor der i ændringsforslaget lægges op til en direkte beskatning frem for en hævning i hæverækkefølgen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 37 Spm., om det vil fremgå af et kommende ændringsforslag, at den sikkerhedsstillelse, der i et givent indkomstår skal anses for hævet, kan posteres på mellemregningskontoen ultimo indkomståret på samme måde, som det er tilfældet med privat brug af virksomhedens bil, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 38 Spm. om kommentar til henvendelsen af 3/9-14 fra Finansrådet, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 39 Spm., om ministeren har foretaget en ligestillingsvurdering af ændringsforslag nr. 4, som er fremsat af ministeren, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 40 Spm. om at fremsætte et ændringsforslag, så det bliver muligt at opspare i virksomhedsordningen, hvis blot indskudskontoen er positiv ved årets udgang, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 41 Spm., om ministeren er enig i, at det er urimeligt, at den bebudede skærpelse, hvorefter en sikkerhedsstillelse for privat gæld skal anses for en hævning, som tillægges virksomhedens resultat og beskattes særskilt, betyder, at virksomhedsejeren beskattes to gange, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 42 Spm., om en investering i aktier – der jo ikke kan være i virksomhedsordningen – hvor der stilles sikkerhed for gælden til investeringen, vil blive omfattet af reglerne om sikkerhedsstillelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 43 Spm., om ministeren er enig i, at en sikkerhedsstillelse for privat gæld bør anses for et beløb, der er hensat til senere hævning, således at dobbeltbeskatning ikke opstår, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 44 Spm., om målet ikke vil være nået ved blot at forhindre opsparing til lav skat, når der er sikkerhedsstillelse for privat gæld, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spm. om, hvorfor der i ændringsforslaget lægges op til en direkte beskatning frem for en hævning i hæverækkefølgen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 46 Spm., om det beløb, der er stillet til sikkerhed for privat gæld og derfor bliver anset for hævet, kan posteres på mellemregningskontoen ultimo indkomståret på samme måde, som det f.eks. er tilfældet med privat brug af virksomhedens bil, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 47 Spm., om der ved beskatningen af de 400.000 kr. kan ske modregning af et positivt indestående på mellemregningskontoen på samme måde, som det er tilfældet med privat brug af virksomhedens bil, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 48 Spm. om, hvorfor der skal ske lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvor også erhvervsdrivende, der ikke har benyttet virksomhedsordningen i strid med dens oprindelige formål, rammes, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 49 Spm. om, hvorfor der ikke kan anvendes en ny opgørelse af indskudskontoens udvisende pr. 11. juni 2014 som afgørende for, om der

- ved lovens fremsættelse er placeret privat gæld i virksomheden, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 50 Spm. om at opdatere forslaget's provenu- og konsekvensberegninger, så der tages højde for, at forslaget vil omfatte langt flere virksomheder end oprindelig forudsat, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 51 Spm., om der kan ske opsparing af overskud for perioden 1. januar – 10. juni 2014, når den negative indskudskonto primo 2014 bliver mere negativ ved udgangen af 2014, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 52 Spm., om en landmand, der køber et erhvervsaktiv, f.eks. en traktor til 1 mio. kr., efter at der er stillet sikkerhed, skal anses for at have overført et beløb på 1 mio. kr., hvis sikkerhedsstillelsens størrelse var 1 mio. kr. lavere end den private gæld, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 53 Spm., om det alene er ved fornyet sikkerhedsstillelse efter juni 2014, at der vil ske beskatning ved sikkerhedsstillelse, og at dette ikke vil ske for sikkerhedsstillelse inden juni 2014, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 54 Spm. om kommentar til henvendelsen af 4/9-14 fra Finansrådet, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 7, 10, 19, 26, 32-34, 38, 41, 47 og 52-54 og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål 7

I svaret til Landbrug & Fødevarer anføres, at der vil blive stillet ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter det vil være muligt at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Vil ministeren bekræfte, at dette medfører, at sikkerhedsstillelse i forbindelse med finansiering af investering i erhvervsmæssige aktier – der jo ikke kan indgå i virksomhedsordningen – ikke anses for sikkerhedsstillelse for privat gæld?

Svar

Der vil blive stillet et ændringsforslag, som blandt andet vil sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende uden skattemæssige konsekvenser kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

For at der kan være tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal dispositionen (sikkerhedsstillelsen) tjene et forretningsmæssigt formål for den selvstændiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Hvorvidt en sikkerhedsstillelse tjener et forretningsmæssigt formål for den selvstændiges virksomhed under virksomhedsordningen vil bero på en konkret vurdering af den enkelte disposition. Det er derfor ikke muligt generelt at afgøre, om sikkerhedsstillelse for finansiering til investering i aktier vil være mulig, men det er ikke udelukket.

Spørgsmål 10

Af Skatteministeriets høringsskema fremgår det, at der vil blive stillet ændringsforslag, hvorefter sikkerhedsstillelse i virksomhedens aktiver for gæld i den private del af en blandet benyttet ejendom tillades, så længe gælden ikke overstiger værdien af privatboligen. Vil ministeren redegøre nærmere for forslaget, herunder tilkendegive, hvordan og hvornår privatboligens værdi opgøres? Vil ministeren endvidere redegøre for, hvordan forbedringer og gæld vedrørende forbedringer indgår i privatboligens værdi?

Svar

Der vil blive stillet ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter selvstændige uden skattemæssige konsekvenser kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis gælden ikke overstiger ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum, for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den selvstændige.

Den foreslåede undtagelse omfatter ejendomme, som nævnt i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt., dvs. blandet benyttede ejendomme som f.eks. landbrugsejendomme eller visse udlejningsejendomme.

Det afgørende for, om gælden undtages fra hovedreglen, bliver, at den ikke overstiger ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum, der kan henføres til den private del af ejendommen, som tjener til bolig for den selvstændige. Vurderingen heraf skal ske på det tidspunkt, hvor der gives pant i ejendommen. Dette indebærer, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser, at ejendomsværdien efterfølgende stiger eller falder eksempelvis som følge af den almindelige udvikling i boligmarkedet.

Udgifter til forbedringer, der er foretaget efter den seneste vurdering, vil kunne tillægges ved opgørelsen af privatboligens værdi.

Spørgsmål 19

Kan ministeren bekræfte, at en selvstændigt erhvervsdrivende, der ikke har indskudt privat gæld i virksomhedsordningen, men som før den 11. juni 2014 har foretaget en skattefri delomdannelse af sin virksomhed og derved har fået en negativ indskudskonto, ikke har udnyttet virksomhedsordningen til at skaffe sig privatøkonomiske fordele i strid med ordningens formål?

Svar

Når indskudskontoen kan blive negativ i forbindelse med f.eks. skattefri delvis virksomhedsomdannelse, skyldes det i udgangspunktet, at flere virksomheder i virksomhedsordningen anses for én virksomhed.

Ved delomdannelsen modtages der ikke et vederlag i kontanter som ved et delsalg, men et vederlag i form af aktier. Aktier må ikke indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, og derfor skal vederlaget i form af aktier for den omdannede virksomhed tages ud af virksomhedsordningen og overføres til privatøkonomien. Indskudskontoen reduceres derfor med værdien af denne overførsel. Overførslen til privatøkonomien anses imidlertid ikke for en hævning i hæverækkefølgen. I stedet kan beskatningen af en andel af opsparet overskud udskydes. Det sker ved, at aktiernes anskaffelsessum nedsættes med en andel af indeståendet på konto for opsparet overskud. Derved udskydes skatten til en senere afståelse af aktierne.

Beregningen af den andel af konto for opsparet overskud, der indgår i skatteudskydelsen, foretages efter en skematisk opgørelse, som ikke tager udgangspunkt i, hvilken del af det opsparede overskud, der kan henføres til den omdannede del af virksomheden, og hvilken del, der kan henføres til den del af virksomheden, der fortsætter under virksomhedsordningen.

Den skematiske beregning af, hvor stor en andel af det opsparede overskud, som aktiernes anskaffelsessum kan nedsættes med, beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget, der kan henføres til den afståede virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget.

Der er således kun en skematisk sammenhæng mellem de værdier, der overføres til privatøkonomien og den latente beskatning, der overføres til aktierne i form af nedsættelsen af anskaffelsessummen.

Reduktionen af indskudskontoen er derimod udtryk for den hævning, der er sket, uanset om der er sket en tilsvarende beskatning af opsparet overskud.

Spørgsmål 26

Hvis det viser sig, at indskudskontoen for en selvstændigt erhvervsdrivende er opgjort fejlagtigt, bedes ministeren redegøre for, hvor langt tilbage i tid henholdsvis SKAT og den selvstændigt erhvervsdrivende kan gå for at korrigere saldoen.

Svar

Hvis en indskudskonto for en selvstændigt erhvervsdrivende er opgjort fejlagtigt, vil den forkerte saldo på indskudskontoen kunne korrigeres, således at den korrekte saldo kan lægges til grund for fremtidige skatteansættelser. En særskilt ændring af tidligere års skatteansættelser som følge af ændringen af den fejlagtigt opgjorte saldo kan derimod kun ske i overensstemmelse med genoptagelsesreglerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27.

Spørgsmål 32

Er ministeren enig i, at det skaber helt unødvendig retsuisikkerhed, når det af høringsskemaet fremgår, at pengeinstitutternes generelle modregningsadgang mellem ind- og udlånskonti »som udgangspunkt« ikke er en sikkerhedsstillelse, men at det efter en "konkret vurdering" eller "efter omstændighederne" kan være det?

Svar

For at forhindre selvstændigt erhvervsdrivende i at udnytte virksomhedsordningen utilsigtet, er det nødvendigt, at en generel modregningsadgang under særlige omstændigheder vil kunne anses for at være en sikkerhedsstillelse.

Er tilfælde, hvor selvstændigt erhvervsdrivende bevidst forsøger at skaffe sig adgang til lavt beskattede midler til finansiering af privatforbrug via bestemte former for sikkerhedsstillelser, fx modregningsadgang, ikke omfattet, vil indgrebet mod den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen være illusorisk.

Udgangspunktet er, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, i sig selv ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld. Der vil fx skulle være tale om et arrangement i et pengeinstitut, hvor der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto eller lignede.

Jeg mener derfor ikke, at der som anført i spørgsmålet skabes helt unødvendig retsusikkerhed ved indgrebet mod den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen.

Spørgsmål 33

Kan ministeren bekræfte følgende eksempler?

Eksempel 1

En selvstændigt erhvervsdrivende indtrådte i 2005 i virksomhedsordningen. I samme år købte vedkommende en fast ejendom til privat benyttelse. Ejendommen blev finansieret dels med et lån på 600.000 kr. i et pengeinstitut, dels med et afdragsfrit realkreditlån på 2.400.0000 kr. I forbindelse med lånet i pengeinstituttet underskrev den selvstændige de almindelige forretningsbetingelser, der bl.a. gav pengeinstituttet modregningsadgang. I 2015 indestår der 600.000 kr. på en virksomhedskonto. Lånet på 600.000 kr. er uændret. Da der ikke er stillet privat sikkerhed for lånet beskattes virksomhedsejeren i 2015 af 600.000 kr.

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at denne person beskattes?

Eksempel 2

En person stiftede i 2005 et selskab med en kapital på 600.000 kr. I samme år købte vedkommende en fast ejendom til privat benyttelse. Ejendommen blev finansieret dels med et lån på 600.000 kr. i et pengeinstitut, dels med et afdragsfrit realkreditlån på 2.400.0000 kr. I forbindelse med lånet i pengeinstituttet stillede personen anparterne i selskabet til sikkerhed for lånet på 600.000 kr. I 2015 indestår der 600.000 kr. på en konto i selskabet som eneste aktiv. Lånet på 600.000 kr. er uændret. Personen beskattes ikke i 2015 af denne sikkerhedsstillelse på 600.000 kr.

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at denne person ikke beskattes?

Svar

Udgangspunktet er, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld.

Som det fremgår af høringsskemaet vil en generel modregningsadgang dog under særlige omstændigheder kunne anses for at være en sikkerhedsstillelse.

Forudsættes det i eksempel 1, at arrangementet med pengeinstituttet har en sådan karakter, at der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for at optage lånet og indeståendet på virksomhedens driftskonto, vil en sådan modregningsadgang anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse. Under denne forudsætning er det i overensstemmelse med lovforslagets formål, at personen i situationen

beskattes, fordi vedkommende har finansieret en del af den private ejendom med lavt beskattede midler. Dette vurderes rimeligt.

Situationerne i de to eksempler kan ikke sammenlignes. Dette skyldes valg af organisationsform. Der er fordele og ulemper ved at vælge den ene organisationsform frem for den anden.

F.eks. giver virksomhedsordningen mulighed for at overføre underskud til modregning i lønindkomst – herunder også hos en evt. ægtefælle – eller modregne underskud i tidligere års opsparede overskud. Disse muligheder eksisterer ikke, hvis virksomheden drives som aktie- eller anpartsselskab. Der findes ingen aktier mellem den selvstændige og virksomhedsordningen, sådan som der er mellem hovedaktionæren og dennes selskab. En hovedaktionær har valget mellem at sælge aktierne eller aktiverne i sit selskab. Denne mulighed har en selvstændig i virksomhedsordningen ikke. Fordele og ulemper hænger således som sagt sammen med organisationsform og de to situationer kan derfor ikke sidestilles.

Det er derfor min opfattelse, at det er rimeligt, at personen i eksempel 2 ikke beskattes.

Spørgsmål 34

Ministeriet anfører flere steder i høringskemaet, at der vil blive stillet ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter det vil være muligt at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Vil ministeren redegøre nærmere for, hvad der forstås ved sædvanlig forretningsmæssig disposition?

Svar

Efter ændringsforslaget tillades det, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, vil vurderingen af, om sikkerhedsstillelsen sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, bero på en konkret vurdering. Uddybende kan det oplyses, at den konkrete vurdering sker ved en test bestående af to elementer, hvor sikkerhedsstillelsen skal leve op til begge elementer før den undtages hovedreglen.

For det første skal der være tale om, at sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Dette indebærer, at det altid vil være et krav, at behovet for sikkerhedsstillelse udspringer af en anden forretningsmæssig disposition mellem den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen og tredjemand. Sikkerhedsstillelsen kan herved siges at være af sekundær betydning og må derfor ikke være det bærende element i transaktionen mellem parterne. Ved vurderingen kan der eksempelvis lægges vægt på, om det er den løbende samhandel mellem den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen og tredjemand, som afstedkommer behovet for sikkerhedsstillelse.

For det andet skal dispositionen i form af sikkerhedsstillelsen tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen. Dette indebærer, at sikkerhedsstillelsen f.eks. skal være foretaget på armslængdevilkår, og at modydelsen for sikkerhedsstillelsen skal afspejle den risiko, som den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen påtager sig ved at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for eksempelvis tredjemands gæld. Der behøver ikke være tale om en særskilt modydelse, idet modydelsen kan være integreret i parternes samlede udvekslinger.

Spørgsmål 38

Ministerens bedes kommentere henvendelsen af 3. september 2014 fra Finansrådet, jf. L 200 - bilag 10.

Svar

Finansrådet har fremsendt en række supplerende bemærkninger til lovforslaget.

Finansrådet har blandt andet spurgt til den nærmere forståelse af, hvorledes den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskatteovens § 10, stk. 6, skal forstås i relation til opgørelse af en kassekredit og tidspunktet for opgørelsen heraf.

Herudover har Finansrådet anmodet om at få oplyst, hvorvidt sikkerhed i forbindelse med generationsskifte som følge af långivning til familiemedlemmer skattemæssigt vil være at anse som en »sædvanlig forretningsmæssig disposition«.

Hertil bemærkes

Efter den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskatteovens § 10, stk. 6, skal den skattepligtige ved sikkerhedsstillelse med aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, for gæld uden for ordningen anses for at have overført et beløb svarende til den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse til beskatning i privatøkonomien. Opgørelsen heraf vil ske på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed for gælden.

Vurderingen heraf vil være påvirket af, hvilken situation der er tale om. Bl.a. kan der være særlige omstændigheder i en række situationer, hvor den skattepligtige ellers vil have mulighed for at omgå den foreslåede værnsregel. Det gælder eksempelvis ved virksomhedspant, som kan karakteriseres som en »flydende« sikkerhedsstillelse.

I relation til kassekreditter vil der som beskrevet i bemærkningerne til ændringsforslaget ikke ske beskatning af selve trækningsretten/kreditfaciliteten på kassekreditten. Dette indebærer også, at det er trækningstidspunktet og ikke det tidspunkt, hvor kreditfaciliteten etableres, der er relevant for opgørelsen af det beløb, der anses for overført.

Baggrunden herfor er, at så længe den selvstændige ikke har trukket på kassekreditten, og derved ikke har benyttet sig af trækningsretten, kan der ikke siges at være stiftet en gæld, og den selvstændige har derfor ikke hævet lavt beskattede midler uden om hæverækkefølgen til finansiering af privatforbrug.

Det er først, når den selvstændige udnytter trækningsretten på kassekreditten, at der kan siges at være stiftet en gæld, og det er derfor først på dette tidspunkt, at den stillede sikkerhed kan siges at blive relevant. Først på dette tidspunkt vil der være stillet sikkerhed for privat gæld, som er den selvstændiges virksomhed under virksomhedsordningen uvedkommende.

Herudover udgør den periode, der skal anvendes ved vurderingen af det største samlede træk på en kassekredit, hele indkomståret. Det er således saldoens største udvisende gennem året, der er relevant.

Eksempelvis har en selvstændig stillet virksomhedens aktiver til sikkerhed for en privat kassekredit med en kreditfacilitet på 1 mio. kr. Virksomhedens aktiver er opgjort til 2 mio. kr. I løbet af år 1 hæver og indskyder den selvstændige penge på kassekreditten, men i juli er kassekreditens kreditfacilitet udnyttet med 0,4 mio. kr. af den samlede facilitet på 1 mio. kr. Herved anses den selvstændige for at have overført et beløb på 0,4 mio. kr. til sig selv. I år 2 hæver og indskyder den selvstændige fortsat penge på kassekreditten, men i september er kassekreditens kreditfacilitet udnyttet med i alt 0,7 mio. kr. af den samlede facilitet på 1 mio. kr. I år 2 anses den selvstændige derfor for at have overført et beløb på 0,3 mio. kr. til sig selv, hvilket svarer til forskellen mellem den største samlede udnyttelse af kreditfaciliteten fratrukket det beløb, som den selvstændige allerede er blevet beskattet af i år 1. Trækker den selvstændige i et senere indkomstår på resten af kassekreditens kreditfacilitet, anses et yderligere beløb på 0,3 mio. kr. for overført til den skattepligtige selv.

Samlet set er den selvstændige derfor kun blevet beskattet af et samlet beløb svarende til kassekreditens samlede kreditfacilitet på 1 mio. kr. Det overførte beløb er således fortsat maksimeret til gældens størrelse.

Der kan supplerende henvises til svaret på spørgsmål 47.

Med hensyn til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med generationsskifte som følge af långivning til familiemedlemmer bemærkes, at lovforslaget ikke indebærer skattemæssige konsekvenser,

hvis aktiver i virksomhedsordningen stilles til sikkerhed for lån til virksomheden – herunder i forbindelse med generationsskifte. Hvis lånet derimod ydes til et familiemedlem med sikkerhed i aktiver i virksomhedsordningen, må det som udgangspunkt formodes, at sikkerhedsstillelsen ikke vil være foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Det vil dog altid være en konkret vurdering, om en sikkerhedsstillelse i forbindelse med et generationskifte som følge af långivning til familiemedlemmer vil kunne anses for at være foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Spørgsmål 41

Er ministeren enig i, at det er urimeligt, at den bebudede skærpelse, hvorefter en sikkerhedsstillelse for privat gæld skal anses for en hævning, som tillægges virksomhedens resultat og beskattes særskilt, betyder, at virksomhedsejeren beskattes to gange, nemlig både på tidspunktet hvor der stilles sikkerhed og efterfølgende, når det samme beløb hæves for at betale den private gæld, der er stillet sikkerhed for, hvorimod en hævning til betaling af privat gæld kun beskattes en gang?

Svar

Formålet med lovforslaget er at hindre, at selvstændigt erhvervsdrivende anvender virksomhedsordningen til at finansiere private udgifter med lavt beskattede midler. Herunder skal det ikke være muligt at undgå den normale beskatning af hævninger fra virksomhedsordningen ved at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld uden for virksomhedsordningen.

Privatforbrug skal finansieres med normalt beskattede midler, og sikkerhed for privat gæld skal stilles med aktiver uden for virksomhedsordningen for at sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende ikke ved sikkerhedsstillelse kan omgå hæverækkefølgen.

Det indgår derfor i lovforslaget, at sikkerhedsstillelse i aktiver i virksomhedsordningen for privat gæld, som ikke indgår i ordningen, skal anses for en overførsel af værdier fra ordningen. Som det også fremgår af svaret på spørgsmål 13, ses der ikke at være grundlag for, at selvstændige har mulighed for at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld uden for virksomhedsordningen. Der er tale om en værnsregel, der fremadrettet skal sikre, at dette ikke sker. Ved i stedet at tage virksomhedens midler ud gennem hæverækkefølgen, opnår den selvstændigt erhvervsdrivende, at beløbet beskattes på normal vis og kun én gang.

Som en undtagelse er der foreslået en bagatelgrænse på 500.000 kr. for negativ indskudskonto og sikkerhedsstillelse for privat gæld. Endvidere er der i ændringsforslaget givet mulighed for, at selvstændige med en eksisterende sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014 kan afvikle denne i perioden frem til og med den 31. december 2017. I denne periode har den selvstændige mulighed for at spare virksomhedens overskud op.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, svarer den foreslåede bestemmelse til de regler, der gælder for aktie- og anpartsselskabers sikkerhedsstillelse for aktionærens gæld. Ifølge ligningslovens § 16 E anses det også for en hævning, hvis en hovedaktionær lader sit aktie- eller anpartsselskab stille selskabets aktiver til sikkerhed for hovedaktionærens private gæld, uanset om selskabet efterfølgende udlover de midler eller aktiver, der har været stillet til sikkerhed.

Spørgsmål 47

I ændringsforslaget anføres et eksempel med en trækingsret på 1 mio.kr. og et største faktisk træk på 400.000 kr. Det ønskes afklaret, om »det største træk« er set hen over hele indkomståret. Det ønskes ligeledes afklaret, om der ved beskatningen af de 400.000 kr. kan ske modregning af et positivt indestående på mellemregningskontoen på samme måde, som det er tilfældet med privat brug af virksomhedens bil?

Svar

Det kan bekræftes, at »det største træk« skal ses henover hele indkomståret. Lovforslaget har blandt andet til formål at hindre, at selvstændige kan opnå finansiering af privat forbrug ved at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld. Dette formål ville ikke kunne opfyldes fuldt ud, hvis målingen alene skete ultimo indkomståret. Det skyldes, at gælden ultimo indkomståret ikke nødvendigvis afspejler de faktiske hævninger i løbet af året.

For så vidt angår spørgsmålet om bogføring på mellemregningskontoen henvises til svaret på spørgsmål 37.

Spørgsmål 52

Det anføres under bemærkningerne til ændringsforslagets nr. 2, at i forhold til sikkerhedsstillelser, der er karakteriseret ved at være flydende, f.eks. virksomhedspant, vil det være forbundet med en skattemæssig konsekvens, hvis den skattepligtiges virksomhed tilføres værdier i form af yderligere aktiver, og sikkerhedens værdi derved forøges. I en sådan situation anses den skattepligtige for at have overført et yderligere beløb svarende til den værdi, som sikkerhedsstillelsen er forøget med.

Ministeren bedes af- eller bekræfte, om dette betyder, at en landmand, der køber et erhvervsaktiv, f.eks. en traktor til 1 mio. kr., efter at der er stillet sikkerhed, skal anses for at have overført et beløb på 1 mio. kr., hvis sikkerhedsstillelsens størrelse var 1 mio. kr. lavere end den private gæld.

Skatteministeren bedes ligeledes af- eller bekræfte, om der ved afståelse af erhvervsaktiver, f.eks. en harve til 50.000 kr., anses for at være sket et indskud på 50.000 kr. i virksomheden, idet sikkerheden jo i denne situation mindskes.

Svar

Under forudsætning af, at traktoren omfattes af et virksomhedspant, der står til sikkerhed for privat gæld, kan jeg bekræfte, at landmanden anses for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien svarende til værdien af traktoren.

Begrundelsen herfor er, at landmanden har stillet hele sin landbrugsbedrift til sikkerhed for den private gæld, som han har optaget til privatforbrug m.v. Sikkerhedsstillelsen er derfor uvedkommende for landmandens landbrugsbedrift under virksomhedsordningen.

Yderligere kan det bemærkes, at det er nødvendigt, at landmanden anses for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien, hvis det ikke skal være muligt at omgå værnsreglen. Beskatningen efter værnsreglen sker på baggrund af det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedens størrelse. Er sikkerhedens størrelse mindre end gælden på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen, er det ikke hensigten, at beløbet opgøres på baggrund af gældens kursværdi, fordi dette vil forhindre optagelse af privat gæld, hvor der ikke er stillet sikkerhed.

Det er dog nødvendigt, at selvstændige ikke kan stille et virksomhedspant, som ved sikkerhedsstillelsen har lav eller ingen værdi, til sikkerhed for privat gæld og så efterfølgende tilføre værdier til virksomheden, således at der vil være stillet fuld sikkerhed for den private gæld.

Det er derfor nødvendigt at lade tilførsler af værdier til virksomheden være forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis det ikke skal være muligt at omgå værnsreglen, som skal sikre, at de selvstændige ikke stiller virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld med henblik på at finansiere privatforbrug med lavt beskattede midler.

I forhold til afståelse af erhvervsaktiver, som er omfattet af f.eks. et virksomhedspant, så har det ingen skattemæssige konsekvenser i forhold til den foreslåede værnsregel, hvorefter den selvstændige anses for at have overført et beløb til privatøkonomien, hvis virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for privat gæld.

På et tidspunkt har den selvstændige kunnet finansiere privatforbrug med lavt beskattede midler ved at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for den private gæld, og dette forhold ændres der ikke ved, fordi den selvstændige på et senere tidspunkt mindsker værdien af virksomhedspantet.

Det skal dog bemærkes, at det beløb, der anses for overført til den selvstændige, er maksimeret til gældens størrelse.

Spørgsmål 53

Kan ministeren bekræfte, at det alene er ved fornyet sikkerhedsstillelse efter juni 2014, at der vil ske beskatning ved sikkerhedsstillelse, og at dette ikke vil ske for sikkerhedsstillelse inden juni 2014?

Svar

Det kan bekræftes, at det alene er sikkerhedsstillelser, som stilles fra og med den 11. juni 2014, der vil blive beskattet som en hævning.

Spørgsmål 54

Ministerens bedes kommentere henvendelsen af 4. september 2014 fra Finansrådet, jf. L 200 - bilag 11.

Svar

Finansrådet har fremsendt yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Finansrådet har bedt om at få bekræftet beskatning af sikkerhedsstillelse i 3 forskellige situationer:

- 1) Hvis aktiver er stillet til sikkerhed den 10. juni 2014 eller tidligere, så:
 - er der mulighed for at opspare overskud i perioden 11. juni 2014 – 31. december 2017, men der sker efterbeskatning pr. 1. januar 2018 af opsparet overskud optjent i perioden 11. juni 2014 – 31. december 2017, såfremt sikkerhedsstillens ikke er fjernet pr. 31. december 2017, og
 - det er ikke muligt at opspare overskud optjent fra og med 1. januar 2018 og indtil hele sikkerhedsstillelsen er fjernet.
- 2) Hvis aktiver stilles til sikkerhed i perioden 11. juni 2014 – 31. december 2017, så:
 - beskattes sikkerhedsstillelsen som en overførsel, jf. § 10, stk. 6 (og ikrafttrædelsesbestemmelsens § 2, stk. 3 i det oprindelige lovforslag), og
 - det er muligt at opspare overskud optjent i perioden 11. juni 2014 – 31. december 2017 (og ingen efterbeskatning, selv om sikkerhedsstillelsen ikke er fjernet senest den 31. december 2017), men
 - det er ikke længere muligt at opspare overskud optjent fra og med den 1. januar 2018 og indtil hele sikkerhedsstillelsen er fjernet igen (selvom den er blevet beskattet som en overførsel, jf. § 10, stk. 6).
- 3) Hvis aktiver stilles til sikkerhed den 1. januar 2018 eller senere, så:
 - beskattes sikkerhedsstillelsen som en overførsel, jf. § 10, stk. 6, og
 - det er fortsat muligt at opspare overskud fremadrettet (uanset sikkerhedsstillelsen).

Finansrådet anfører desuden, at den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteoven, reelt medfører dobbeltbeskatning, og at den anvendte systematik strider imod de almindelige principper i virksomhedsordningen, hvorefter overførsler til den skattepligtige, som udgangspunkt anses for foretaget i overensstemmelse med hæverækkefølgen. Det er Finansrådet opfattelse, at der efterlades tvivl om, hvad de samlede konsekvenser af sikkerhedsstillelsen derfor er.

Finansrådet ønsker en præcisering af forståelsen af den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteoven, herunder en tilkendegivelse om, at gælden kan forøges uden skattemæssige konsekvenser, idet alene sikkerhedsstillelsen er omtalt.

Finansrådet ønsker endvidere oplysning om en evt. respittid i forbindelse med udskiftning af sikkerheder, ligesom der ønskes en beskrivelse af mulighederne for skift af långiver, som følge af ændringsforslagene.

Finansrådet ønsker en bekræftelse på, at selvstændige ikke beskattes, hvis der er stillet særskilt privat sikkerhed, samtidig med at der er afgivet en alskyldserklæring, og Finansrådet savner en endelig afklaring på ikke-bevilget overtræk kombineret med en alskyldserklæring.

Afslutningsvist anfører Finansrådet, at der savnes en definition af sikkerhedsstillelse, herunder en mere præcis beskrivelse af, hvornår det vil blive vurderet, at der er den i høringsskemaet beskrevne sammenhæng mellem det private udlån og indestående i virksomhedsordningen, således at modregningsadgangen kan anses for en sikkerhedsstillelse.

Hertil bemærkes

Finansrådet ønsker, at deres opfattelse af beskatningen af sikkerhedsstillelse i 3 forskellige situationer bekræftes.

I forhold til den først beskrevne situation, vedrørende aktiver der er stillet til sikkerhed den 10. juni 2014 eller tidligere, kan jeg bekræfte Finansrådets opfattelse.

I forhold til den anden beskrevne situation, vedrørende aktiver der stilles til sikkerhed i perioden 11. juni 2014 – 31. december 2017, kan jeg ligeledes bekræfte Finansrådets beskrivelse af reglerne. Det bemærkes dog, at det ikke har været hensigten, at en sikkerhedsstillelse både udløser en beskatning, samtidig med, at muligheden for at spare op fra og med den 1. januar 2018 mistes, indtil hele sikkerhedsstillelsen er fjernet. Der vil derfor blive fremsat et ændringsforslag, hvorefter der i den nævnte situation vil ske beskatning ved sikkerhedsstillelsen, men hvor muligheden for opsparing bevares.

I relation til den tredje og sidst beskrevne situation kan jeg bekræfte, at denne er korrekt forstået.

I forhold til den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven bemærkes, at formålet med lovforslaget er at hindre, at selvstændige anvender virksomhedsordningen til at finansiere private udgifter med lavt beskattede midler. Der kan supplerende henvises til svaret på spørgsmål 41, hvoraf det fremgår, at der er tale om en værnsregel, der fremadrettet skal sikre, at dette ikke sker. Ved i stedet at tage virksomhedens midler ud gennem hæverækkefølgen, opnår den selvstændige, at beløbet beskattes på normal vis og kun én gang.

Den valgte systematik for overførsel af beløb efter den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven følger desuden en allerede eksisterende metode for overførsel af værdier fra virksomhedsordningen til den selvstændiges privatøkonomi. Det beløb, der anses for overført til den selvstændiges privatøkonomi ifølge den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, overføres uden for den almindelige hæverækkefølge. Det sker ved, at beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige.

Finansrådet har endvidere ønsket, at der sker en præcisering af forståelsen af den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteloven.

Det er alene intentionen, at den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteloven, skal give selvstændige mulighed for i en afgrænset periode, at kunne afvikle deres evt. private gæld, som virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed for. Det indebærer bl.a., at selvstændige skal kunne skifte bank, herunder sikkerhedsstillelse, for at opnå bedre vilkår, uden at der anses for at være overført et beløb til den skattepligtige med beskatning til følge.

Det fremgår af svaret på spørgsmål 3, at hensigten er, at den selvstændige kan skifte långiver, f.eks. bank, som led i afviklingen af en eksisterende sikkerhedsstillelse i den 3-årige afviklingsperiode. Dette vil ikke blive anset for en ny sikkerhedsstillelse, såfremt gælden ikke forøges. Der vil blive stillet et teknisk ændringsforslag, som præciserer dette.

Finansrådet har desuden også ønsket en afklaring af mulighederne for udskiftning af sikkerheder, herunder skift af långiver.

Med undtagelse af situationer omfattet af den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 9, er det forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis der er tale om stiftelse af en ny fordring.

Hvis skift af långiver må anses for at være ensbetydende med stiftelse af en ny fordring, vil det blive anset for en ny sikkerhedsstillelse, der vil udløse beskatning.

Er der eksempelvis stillet sikkerhed for privat gæld i et specifikt aktiv f.eks. en udlejningsejendom, vil det medføre beskatning, hvis udlejningsejendommen sælges, og den nyindkøbte udlejningsejendom efterfølgende stilles til sikkerhed for den samme private gæld.

Det er forbundet med skattemæssige konsekvenser i form af beskatning, hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, uanset at den stillede sikkerhed afløser en tidligere sikkerhedsstillelse, der er bortfaldet/tilbagekaldt. Indebærer et skift af långiver, at en sikkerhedsstillelse bortfalder/tilbagekaldes for at blive stillet igen umiddelbart efterfølgende, vil der også ske beskatning.

Finansrådet ønsker desuden bekræftet, at selvstændige ikke beskattes af en sikkerhedsstillelse, hvis de har stillet særskilt privat sikkerhed for deres private gæld, uanset at der også foreligger en alskyldserklæring.

Jeg kan i den forbindelse bekræfte, at der ikke sker en beskatning af en sikkerhedsstillelse for privat gæld i form af en alskyldserklæring, hvor virksomhedens aktiver står til sikkerhed for den private gæld, hvis der samtidig er stillet særskilt privat sikkerhed for hele den private gæld.

Finansrådet ønsker desuden svar på, hvorledes et ikke-bevilget overtræk kombineret med alskyldserklæring skal behandles.

Som det fremgår af høringsskemaet, er udgangspunktet, at en underskrevet alskyldserklæring ikke er omfattet af lovforslaget, hvis der samtidigt er stillet særskilt privat sikkerhed for den private gæld.

Dette indebærer omvendt, at et ikke-bevilget overtræk kombineret med en alskyldserklæring vil have skattemæssige konsekvenser, hvis der ikke foreligger en særskilt privat sikkerhed, som skal sikre, at evt. ikke-bevilgede overtræk er sikret.

Finansrådet har afslutningsvist anført, at man savner en definition på sikkerhedsstillelse, herunder hvornår der vil blive anset at være en sådan sammenhæng mellem et privat udlån og et indestående i virksomhedsordningen, at en generel modregningsadgang anses for en sikkerhedsstillelse, som udløser beskatning.

Som det fremgår af høringsskemaet, er udgangspunktet, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld.

Det er dog nødvendigt, hvis indgrebet skal være effektivt, at dette kun er udgangspunktet. Hvis eksempelvis et arrangement i et pengeinstitut har en karakter, hvor der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto eller lignende, vil en sådan modregningsadgang kunne anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse, f.eks. hvis der ikke er stillet særskilt privat sikkerhed for den private gæld.

Det er ikke muligt at opstillet objektive kriterier for, hvornår der foreligger sådan en sammenhæng. Det vil derfor altid være en konkret vurdering, der afgør, om der foreligger en sådan sammenhæng, at der ses at være en klar sammenhæng mellem muligheden for kredit i privatsfæren og indestående på virksomhedens driftskonto.